

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Anna Rogalska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Joanny Popiel

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2018 r. w Złotoryi

sprawy

1. P. W. (1)

urodz. (...) w Z.

syna G. i J. z d. W.

oskarżonego o to, że:

I w miesiącu czerwcu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z R. K. (1) dokonał kradzieży pralki marki S. o wartości 2.500,00 złotych czym działał na szkodę swojej matki J. B.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

II w miesiącu lipcu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) dokonał kradzieży zmywarki marki B. o wartości 1.500,00 złotych czym działał na szkodę swojej matki J. B.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

III w miesiącu lipcu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z B. B. dokonał kradzieży trzech grzejników o łącznej wartości 3.000,00 złotych czym działał na szkodę swojej matki J. B.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

IV w miesiącu lipcu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z A. K. dokonał kradzieży pieca centralnego ogrzewania, bojlera oraz miedzianych rur instalacji centralnego ogrzewania o łącznej wartości 5.000,00 złotych czym działał na szkodę swojej matki J. B.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

V w miesiącu lipcu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) dokonał kradzieży lodówki marki B. o wartości 800,00 złotych czym działał na szkodę swojej matki J. B.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

VI w miesiącu lipcu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) dokonał kradzieży dwóch kompletów mebli to jest mebli kuchennych oraz mebli pokojowych o łącznej wartości 6000,00 złotych czym działał na szkodę swojej matki J. B.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

VII w miesiącu sierpniu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z A. K. dokonał kradzieży płyty indukcyjnej z piekarnikiem C. o wartości 1600,00 złotych czym działał na szkodę swojej matki J. B.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

VIII w miesiącu sierpniu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z A. K. dokonał kradzieży łóżka dębowego ze stelażem i materacem o wartości 3500,00 złotych czym działał na szkodę swojej matki J. B.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

IX w miesiącu sierpniu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z A. K. dokonał kradzieży jednopalnikowej kuchenki indukcyjnej, kuchenki mikrofalowej, odkurzacza, dekodera (...), ubrań, kompletów pościeli i ręczników o wartości nie mniejszej niż 3100,00 złotych czym działał na szkodę swojej matki J. B.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

2. A. K. (K.)

urodz. (...) w Z.

syna J. i M. z d. R.

oskarżonego o to, że:

I w miesiącu czerwcu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) chcąc aby P. W. (1) dokonał kradzieży pralki marki S. o wartości 2.500,00 złotych nakłaniał go do tego czym działał na szkodę J. B.

to jest o czyn z art. 18§2 kk w zw. z art. 278§1 kk

II w miesiącu lipcu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), nabył od P. W. (1) zmywarke marki B. o wartości 1.500,00 złotych za kwotę 50,00 złotych wiedząc, iż stanowi on własność matki wymienionego J. B. i została pozyskana za pomocą czynu zabronionego

to jest o czyn z art. 291§1 kk

III w miesiącu lipcu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1) dokonał kradzieży pieca centralnego ogrzewania, bojlera oraz miedzianych rur instalacji centralnego ogrzewania o łącznej wartości 5.000,00 złotych czym działał na szkodę J. B.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

IV w miesiącu lipcu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), nabył od P. W. (1) lodówkę marki B. o wartości 800,00 złotych za kwotę 50,00 złotych wiedząc, iż stanowi ona własność matki wymienionego J. B. i została pozyskana za pomocą czynu zabronionego

to jest o czyn z art. 291§1 kk

V w miesiącu lipcu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), chcąc aby P. W. (1) dokonał kradzieży dwóch kompletów mebli to jest mebli kuchennych oraz mebli pokojowych o łącznej wartości 6000,00 złotych nakłaniał go do tego, czym działał na szkodę J. B.

to jest o czyn z art. 18§2 kk w zw. z art. 278§1 kk

VI w miesiącu sierpniu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1) dokonał kradzieży płyty indukcyjnej z piekarnikiem C. o wartości 1600,00 złotych czym działał na szkodę J. B.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

VII w miesiącu sierpniu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1) dokonał kradzieży łóżka dębowego ze stelażem i materacem o wartości 3500,00 złotych czym działał na szkodę J. B.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

VIII w miesiącu sierpniu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1) dokonał kradzieży jednopalnikowej kuchenki indukcyjnej, kuchenki mikrofalowej, odkurzacza, dekodera (...), ubrań, kompletów pościeli i ręczników o wartości nie mniejszej niż 3100,00 złotych czym działał na szkodę J. B.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

3. B. B.

urodz. (...) w Z.

syna J. i H. z d. K.

oskarżonego o to, że:

I w miesiącu lipcu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1) dokonał kradzieży trzech grzejników o łącznej wartości 3.000,00 złotych czym działał na szkodę J. B.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

4. R. K. (1)

urodz. (...) w Z.

syna T. i T. z d. W.

oskarżonego o to, że:

I w miesiącu czerwcu 2015 roku w Ś., rejonu (...), województwa (...), przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z P. W. (1) dokonał kradzieży pralki marki S. o wartości 2.500,00 złotych czym działał na szkodę J. B.

to jest o czyn z art. 278§1 kk

I uznaje oskarżonego P. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w punktach I-IX części wstępnej wyroku, stanowiących występki z art. 278§1 kk, z tym ustaleniem, iż:

a) w zakresie czynu z punktu I kradzież dotyczyła pralki o nieustalonej wartości, nie mniejszej, niż 800 złotych,

b) w zakresie czynu z punktu III kradzież dotyczyła grzejników o nieustalonej wartości, nie mniejszej, niż 600 złotych łącznie,

c) w zakresie czynu z punktu IV kradzież dotyczyła przedmiotów o nieustalonej wartości, nie mniejszej, niż 2000 złotych,

d) w zakresie czynu z punktu VII działał samodzielnie,

e) w zakresie czynu z punktu VIII kradzież dotyczyła łóżka dębowego ze stelażem i materacem o nieustalonej wartości, nie mniejszej, niż 600 złotych łącznie i działał on samodzielnie,

f) w zakresie czynu z punktu IX działał samodzielnie

a nadto, iż oskarżony działał w warunkach ciągu przestępstw, opisanego w art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 91§1 kk skazuje go na karę 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II uznaje oskarżonego R. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 278§1 kk, z tym ustaleniem, iż kradzież dotyczyła pralki o nieustalonej wartości, nie mniejszej, niż 800 złotych i za to na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 37a kk skazuje go na karę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

III uznaje oskarżonego B. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 278§1 kk, z tym ustaleniem, iż kradzież dotyczyła grzejników o nieustalonej wartości, nie mniejszej, niż 600 złotych łącznie i za to na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 37a kk skazuje go na karę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

IV uznaje oskarżonego A. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 18§2 kk w zw. z art. 278§1 kk, z tym ustaleniem, iż nakłaniał do sprzedaży pralki o nieustalonej wartości, nie mniejszej, niż 800 złotych i za to na podstawie art. 19§1 kk w zw. z art. 278§1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk skazuje go na karę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka;

V uznaje oskarżonego A. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 278§1 kk, z tym ustaleniem, iż kradzież dotyczyła przedmiotów o nieustalonej wartości, nie mniejszej, niż 2000 złotych i za to na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 37a kk skazuje go na karę 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka;

VI uznaje oskarżonego A. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291§1 kk i za to na podstawie tego przepisu prawnego skazuje go na karę 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka;

VII na podstawie art. 85 kk, art. 86§1 i §2 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego A. K. kary grzywny i wymierza mu karę łączną 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka;

VIII uniewinnia oskarżonego A. K. od popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w punktach II, V, VI, VII i VIII części wstępnej wyroku;

IX na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec P. W. (1) i R. K. (1) obowiązek solidarnego naprawienia szkody (wynikającej z czynu z punktu I wobec P. W. i punktu I wobec R. K. – części wstępnej wyroku) w kwocie 800 (osiemset) złotych na rzecz pokrzywdzonej J. B.;

X na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec P. W. (1) i B. B. obowiązek solidarnego naprawienia szkody (wynikającej z czynu z punktu III wobec P. W. i punktu I wobec B. B. – części wstępnej wyroku) w kwocie 600 (sześćset) złotych na rzecz pokrzywdzonej J. B.;

XI na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec P. W. (1) i A. K. obowiązek solidarnego naprawienia szkody (wynikającej z czynu z punktu IV wobec P. W. i punktu III wobec A. K. – części wstępnej wyroku) w kwocie 2000 (dwa tysiące) złotych na rzecz pokrzywdzonej J. B.;

XII na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec P. W. (1) obowiązek naprawienia szkody:

- wynikającej z czynu z punktu II części wstępnej wyroku w kwocie 1500 (tysiąc pięćset) złotych na rzecz pokrzywdzonej J. B.,

- wynikającej z czynu z punktu V części wstępnej wyroku w kwocie 800 (osiemset) złotych na rzecz pokrzywdzonej J. B.,

- wynikającej z czynu z punktu VI części wstępnej wyroku w kwocie 6000 (sześć tysięcy) złotych na rzecz pokrzywdzonej J. B.,

- wynikającej z czynu z punktu VII części wstępnej wyroku w kwocie 1600 (tysiąc sześćset) złotych na rzecz pokrzywdzonej J. B.,

- wynikającej z czynu z punktu VIII części wstępnej wyroku w kwocie 600 (sześćset) złotych na rzecz pokrzywdzonej J. B.,

- wynikającej z czynu z punktu IX części wstępnej wyroku w kwocie 3100 (trzy tysiące sto) złotych na rzecz pokrzywdzonej J. B.;

XIII na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych P. W. (1), B. B. i R. K. (1) z kosztów sądowych i nie wymierza im opłat;

XIV na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego A. K. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, związane z jego udziałem w sprawie i wymierza mu opłatę w wysokości 600 złotych;

XV na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty związane z udziałem w sprawie A. K. w części uniewinniającej zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 756/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

P. W. (1) w 2015 roku mieszkał w mieszkaniu swojej matki J. B., położonym w Ś. przy ulicy (...). J. B. przebywała w Niemczech, gdzie dotąd pracuje i jesienią 2014 r. przywiozła do mieszkania, którego stan wówczas nie był dobry, szereg rzeczy (zarówno nowych, jak i używanych), stanowiących wyposażenie mieszkania i wyremontowała je.

P. W. (1) nadużywa alkoholu, z mieszkania matki urządził pijacką melinę, w której okresowo przebywało wiele osób z miejscowego marginesu społecznego, okresowo mieszkał w tym mieszkaniu B. B.. P. W. (1) w celu zdobycia pieniędzy na alkohol wyprzedawał wyposażenie mieszkania i tak:

1) w czerwcu 2015 r. razem z R. K. (1) wyniósł z mieszkania pralkę marki S. o nieustalonej wartości, nie mniejszej niż 800 złotych, do kradzieży P. W. (1) został namówiony przez A. K., a pralka została nabyta przez H. F.;

- 2) w lipcu 2015 r. samodzielnie dokonał kradzieży zmywarki marki B. o wartości 1500 złotych;
- 3) w lipcu 2015 r. razem z B. B. zdemontował trzy grzejniki o nieustalonej wartości nie mniejszej, niż 600 złotych, a następnie sprzedał je razem z B. B.;
- 4) w lipcu 2015 r. razem z A. K. zdemontował piec centralnego ogrzewania, bojler i rury miedziane z instalacji centralnego ogrzewania o nieustalonej wartości nie mniejszej niż 2000 złotych, a następnie wspólnie rzeczy te sprzedali;
- 5) w lipcu 2015 r. zabrał a następnie sprzedał lodówkę marki B. o wartości 800 złotych, lodówkę tę nabył od niego A. K., który wiedział, iż pochodzi ona z kradzieży;
- 6) w lipcu 2015 r. dokonał kradzieży kompletu mebli kuchennych oraz mebli pokojowych o łącznej wartości 6000 złotych, nie był do tego nakłaniany przez A. K.;
- 7) w sierpniu 2015 r., działając samodzielnie, dokonał kradzieży płyty indukcyjnej z piekarnikiem C. o wartości 1600 złotych;
- 8) w sierpniu 2015 r., działając samodzielnie, dokonał kradzieży łóżka dębowego ze stelażem i materacem o nieustalonej wartości, nie mniejszej, niż 600 złotych;
- 9) w sierpniu 2015 r., działając samodzielnie, dokonał kradzieży jednopalnikowej kuchenki indukcyjnej, kuchenki mikrofalowej, odkurzacza, dekodera (...), ubrań, kompletów pościeli i ręczników o wartości nie mniejszej, niż 3100 złotych.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1) – k. 72-73, 149-150, 151,

170-171, 174, 203-206, 285-286,

wyjaśnienia oskarżonego R. K. (1) – k. 85-86, 151, 167-168, 286,

wyjaśnienia oskarżonego A. K. – k. 154-155, 286, 309-310,

wyjaśnienia oskarżonego B. B. – k. 67, 173, 174, 210-211,

286, 309, 310, 379,

zeznania świadka M. K. – k. 170-171, 290-291,

zeznania świadka K. T. (1) – k. 55-56, 167-169, 170-171, 291,

zeznania świadka K. T. (2) – k. 216-217, 291,

zeznania świadka H. F. – k. 61-62, 189, 292,

zeznania świadka G. C. – k. 310,

zeznania świadka K. P. – k. 310,

zeznania świadka R. K. (3) – k. 326-327,

zeznania świadka J. B. – k. 352-356, 379,

zeznania świadka M. W. – k. 383-384,

protokół oględzin miejsca – k. 13-15,

protokoły przeszukania – k. 30-32, 41-42,

protokół oględzin z mat. fot. – k. 108-110,

dokumentacja medyczna R. K. – k. 322-324,

dokumentacja fotograficzna – k. 19-27, 325.

P. W. (1) ma obecnie 34 lata, nie ma żadnego wykształcenia, nie ukończył szkoły podstawowej, nie ma zawodu, utrzymuje się z opieki społecznej i pracy dorywczej, leczył się odwykowo, nie leczył się psychiatrycznie (nie miał w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów zniesionej ani ograniczonej w znacznym stopniu zdolności rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem), jest obecnie bezdomny, nie był karany. Był zatrzymany w okresie od 23.03.2016 r. godz. 13.00 do 24.03.2016 r. godz. 14.10.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1) – k. 71, 201-203, 285,

protokół zatrzymania – k. 43,

zapytanie o karalność – k. 96,

opinia biegłych z zakresu psychiatrii – k. 158-159.

R. K. (1) ma obecnie 36 lat, ma wykształcenie podstawowe, nie ma zawodu, jest bezdzietnym kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, pozostaje na utrzymaniu matki oraz opieki społecznej, leczy się psychiatrycznie oraz odwykowo (nie miał w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu zniesionej ani ograniczonej w znacznym stopniu zdolności rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem), był karany za czyn z art. 178a§1 kk.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. K. (1) – k. 85, 285,

karta karna – k. 98,

odpis wyroku – k. 107,

opinia biegłych z zakresu psychiatrii – k. 131-132.

A. K. ma obecnie 35 lat, ma wykształcenie podstawowe, z zawodu jest ślusarzem, jest kawalerem, nie ma dzieci ani nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z pracy dorywczej w Anglii i zarabia 5000 złotych miesięcznie, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, był kilkakrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. K. – k. 154, 285,

karta karna – k. 145-146,

odpisy wyroków – k. 176-179.

B. B., wobec którego używane jest również imię (...), ma obecnie 48 lat, ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest tokarzem-ślusarzem, jest kawalerem, ma troje dzieci, utrzymuje się z opieki społecznej i pracy dorywczej, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, był wielokrotnie karany (głównie za przestępstwa przeciwko mieniu), był on zatrzymany w okresie od 22.03.2016 r. godz. 11.00 do 24.03.2016 r. godz. 10.50.

Dowód: wyjaśnienia B. B. – k. 66, 285,

protokół zatrzymania – k. 33,

karta karna – k. 100-101,

odpisy wyroków – k. 111-119, 124-125.

Oskarżony P. W. (1), zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego, przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W zakresie jednak ich przebiegu, a przede wszystkim osób, z którymi współdziałał przy dokonaniu poszczególnych czynów jego wyjaśnienia nie były konsekwentne.

Oskarżony R. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Oskarżony B. B. przyznał się do popełniania zarzucanego mu czynu.

Oskarżony A. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd sceptycznie potraktował zarówno wyjaśnienia oskarżonych, jak i zeznania większości świadków. Były to bowiem osoby, poza nielicznymi świadkami, nadużywające alkoholu, a nadto zainteresowane oddaleniem od siebie ewentualnej odpowiedzialności karnej za czynności związane z opróżnieniem mieszkania J. B.. Sąd ostrożnie potraktował także zeznania samej pokrzywdzonej, przede wszystkim w zakresie wartości podanego przez nią mienia.

Z tych względów, sąd za wiarygodne uznawał te oświadczenia, które znajdowały potwierdzenie również w innych dowodach, a nie bazowały wyłącznie na wyjaśnieniach czy zeznaniach jednej osoby.

Sąd jedynie częściowo uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1). O ile jego wyjaśnienia w zakresie jego udziału w zarzucanych mu przestępstwach były wiarygodne i konsekwentne, a także znajdujące potwierdzenie w innych dowodach, jak również samej logice wydarzeń (to ten oskarżony był osobą odpowiedzialną za mieszkanie swojej matki i zarządzał nim), to w zakresie współudziału innych osób jego wyjaśnienia budziły szereg wątpliwości.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego P. W. (1), w których zaprzeczył on, aby kradzieży pralki oraz jej wynoszenia dokonał wraz z oskarżonym R. K. (1). Tym samym, oczywiście, sąd nie uznał również za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego R. K. (1), konsekwentnie zaprzeczającego postawionemu mu zarzutowi. Oskarżony P. W. (1) w swoich pierwszych wyjaśnieniach składanych w toku postępowania przygotowawczego wskazał jednoznacznie, iż pralkę wynosił właśnie z oskarżonym R. K. (1). Później zmienił swoje wyjaśnienia w tym zakresie, ale nie potrafił zmiany tej racjonalnie wytłumaczyć. Przede wszystkim jednak, na fakt wynoszenia pralki (i to nie jakiejś innej, starej, co próbował zasugerować oskarżony R. K. (1)) wskazała świadek K. T. (1). W ocenie sądu, zeznania świadka K. T. (1) należy uznać za wiarygodne, jest to bowiem osoba spoza towarzystwa, bywającego w mieszkaniu zajmowanym przez P. W. (1), a zatem świadek obiektywny, w żaden sposób niezamieszany w opróżnianie tego mieszkania.

Znalezienie się tej pralki u H. F. wynika zarówno z zeznań świadka H. F., jak i samego faktu odnalezienia u niego tej pralki.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom R. K. (1), wskazującego, iż nie był w stanie wynieść pralki z uwagi na stan zdrowia. Rzeczywiście, oskarżony ten choruje, ale nie wyklucza to zlekceważenia choroby i podjęcia się takiej czynności, szczególnie, że wyjaśnienia oskarżonego w tym punkcie są nielogiczne, skoro bronił się on argumentem, iż wynosił inną pralkę, należącą do jego matki.

Sąd sceptycznie potraktował także wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1), co do osoby czy osób, które miałyby nakłaniać go do popełnienia przestępstw na szkodę jego matki. Zarówno bezpośrednia obserwacja zachowania tego oskarżonego w czasie rozprawy, jak i jego sylwetka, wyłaniająca się z opisu świadków czy współoskarżonych, wskazuje na to, iż jest on osobą łatwo podatną na sugestie i wpływ. To zaś świadczy o tym iż mógł dokonywać zarzucanych mu czynów pod wpływem innej osoby czy nawet osób. Nie sposób jednak, zdaniem sądu, ustalić obecnie tej osoby. Wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1) nie były bowiem w tym zakresie konsekwentne, wskazywał on bowiem raz na oskarżonego B. B.

raz na A. K.. Pojawiała się również osoba świadka H. F., ale wyłącznie w wyjaśnieniach oskarżonego B. B., co trudno uznać za pełnowartościowy dowód. Sama pokrzywdzona J. B. wskazywała na osobę B. B., jako głównie odpowiedzialną za opróżnienie jej mieszkania, co jednak stanowiło jej opinię, nie wynikało z bezpośredniej obserwacji. Ponadto, pamiętać należy, że przez to mieszkanie przewijały się także inne osoby, które mogły brać udział w jego opróżnianiu, a czemu, występując jako świadkowie, wyraźnie zaprzeczali (chodzi o M. W., K. P. i G. C.). Ponadto, tak zarysowane właściwości osobiste oskarżonego P. W. (1) każą przypuszczać, że zmienność jego wyjaśnień w zakresie wskazywania osób, inspirujących go do opróżnienia mieszkania matki czy w poszczególnych czynnościach współdziałających, również mogła wynikać z wpływu innych osób, a nie opisu rzeczywistości. Z tych względów, sąd nie dał całkowicie wiary wyjaśnieniom oskarżonego P. W. (1) w zakresie zarzutów postawionych A. K., uznając za wiarygodne te fragmenty jego wyjaśnień (co do poszczególnych czynów), które znalazły potwierdzenie w innych dowodach. Sąd nie uznał jednak również za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego A. K., w tym zakresie w którym przypisał mu sprawstwo zarzucanych czynów. Oskarżony A. K. zaprzeczał bowiem nawet temu, aby odwiedzał mieszkanie zajmowane przez P. W. (1), podczas gdy niewątpliwie tam bywał na co wskazały, niezależnie od siebie, różne osoby (w tym B. B.), a przede wszystkim miał on do czynienia z częścią przedmiotów, pochodzących z mieszkania J. B.. Faktu przebywania przez A. K. w tym mieszkaniu nie mogą podważyć zeznania świadka K. T. (2), które wskazał, iż jedynie nie widział, aby ten oskarżony tam przychodził.

I tak przypomnieć należy, że pralka, skradziona przez P. W. (1) i R. K. (1), zanim trafiła do H. F., zdeponowana była przez pewien czas w garażu A. K., co potwierdza wyjaśnienia P. W. (1), że był namawiany do jej kradzieży właśnie przez A. K.. Podobnie rzecz przedstawia się z nabyciem od P. W. (1) lodówki, gdyż prócz P. W. (1) na to nabycie wskazał również oskarżony B. B., którego nie sposób uznać za osobą negatywnie nastawioną do A. K. i w tym zakresie jego wyjaśnienia należy uznać za wiarygodne. W kwestii pieca co, sam oskarżony A. K. wskazał, że nabył ten piec gdy był on wywożony na złom. W ocenie sądu, potwierdza to wyjaśnienia oskarżonego P. W. (1), że oskarżony ten dokonał wraz z nim w rzeczywistości kradzieży tego pieca (a także bojlera i instalacji co), a wersja o nabyciu pieca miała stanowić jedynie formę usprawiedliwienia niewątpliwego posiadania tego pieca.

Z tych powodów, sąd uznał, że w zakresie czynów z punktu VII, VIII i IX P. W. (1) działał samodzielnie, a brak dowodów na sprawstwo A. K. w zakresie czynów zarzucanych mu w punktach II, V, VI, VII i VIII.

Jak sąd powyżej wzmiankował, pewne wątpliwości budziła wartość skradzionego mienia wskazana w zarzutach aktu oskarżenia na podstawie twierdzeń świadka J. B.. Sąd miał na uwadze, że praktycznie wszystkie skradzione rzeczy trwale zaginęły i nie sposób ocenić ich wartości w inny sposób, niż na podstawie zeznań J. B., szczególnie, że część rzeczy to były przedmioty używane, a na wszystkie pokrzywdzona nie dysponowała rachunkami czy paragonami, co nie stoi przecież w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego i nie jest rzadką praktyką. W tych jednak przypadkach, gdy wskazana wartość poszczególnych rzeczy rażąco odbiegała od średnich cen tych przedmiotów, sąd, kierując się wskazaniami doświadczenia życiowego, określił w sposób szacunkowy wartość tych rzeczy. Tak sąd uczynił odnośnie do przedmiotów wymienionych w zarzutach nr I, III, IV, VIII, dotyczących oskarżonego P. W. (1) i odpowiadających im zarzutom dotyczących pozostałych oskarżonych.

Mając na uwadze powyższe, sąd ustalił stan faktyczny, tak, jak to opisano w poprzedniej części uzasadnienia.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sprawy, sąd w pełni zaaprobował kwalifikację prawną zachowania oskarżonych, zaproponowaną przez oskarżyciela publicznego w zarzutach aktu oskarżenia (oczywiście w przypadkach uznania sprawstwa).

Wymierzając oskarżonym kary sąd wziął pod uwagę przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości poszczególnych czynów, który uznał za dość znaczny w przypadku oskarżonego P. W. (1) i niezbyt wysoki w przypadku pozostałych oskarżonych.

Wskazać bowiem należy, że to oskarżony P. W. (1) był odpowiedzialny za powierzone mu przez matkę mieszkanie i to on podejmował decyzje co do kradzieży poszczególnych przedmiotów i ogólnego ogołocenia tego mieszkania. Nie tłumaczy jego zachowania to, że pewne zachowania podejmował pod wpływem innych osób, a jego celem była chęć

zdobycia środków na alkohol. Opróżnianie mieszkania było bowiem rozłożone w czasie i oskarżony miał wystarczająco dużo czasu na przemyślenie i refleksję, nawet tych zachowań, które były podyktowane zamiarem nagłym i podjęte pod wpływem alkoholu. Z tych względów, mając na uwadze także dość znaczny zakres spowodowanych strat oraz brak poprawy w zachowaniu (oskarżony otrzymał od matki szansę wyjścia na prostą i pracy za granicą, ale porzucił pracę i nadal nadużywa alkoholu), sąd uznał za sprawiedliwą karę (orzeczoną przy zastosowaniu art. 91§1 kk) jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, o czym sąd orzekł w punkcie I części dyspozytywnej wyroku.

Inaczej rzecz przedstawiała się z pozostałymi oskarżonymi, którzy nie mieli przecież obowiązku strzeżenia powierzonego im majątku, a zatem stopień ich winy nie był tak znaczny, a ponadto ich zachowania dotyczyły mniejszej ilości przedmiotów, niż w przypadku oskarżonego P. W. (1). Wprawdzie oskarżeni ci byli wcześniej karani, ale skoro R. K. (1) i B. B. dopuścili się pojedynczych zachowań wystarczające jest w ocenie sądu wymierzenie im kar grzywny po 120 stawek dziennych. Oskarżony A. K. dopuścił się natomiast trzech przestępstw, ale skoro obecnie pracuje to zdaniem sądu w jego przypadku również najwłaściwszym rozwiązaniem jest kara grzywny.

Z tych powodów, sąd w zakresie grzywien wobec B. B., R. K. (1) i A. K. orzekł, jak w punktach II-VII części dyspozytywnej wyroku.

Wobec wspomnianego braku wystarczających dowodów na przypisanie oskarżonemu A. K. czynów, zarzucanych mu w punktach II, V, VI, VII i VIII zarzutów oskarżenia, sąd uniewinnił go od ich popełnienia, o czym orzekł w punkcie VIII części dyspozytywnej wyroku.

Wobec złożenia przez pokrzywdzoną wniosku o naprawienie szkody, sąd orzekł ten obowiązek na podstawie art. 46§1 kk, orzekając, jak w punktach IX-XII części dyspozytywnej wyroku.

Z uwagi na sytuację materialną oskarżonych B. B., R. K. (1) i P. W. (1), sąd zwolnił ich z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Natomiast oskarżonego A. K. kosztami tymi, związanymi z jego udziałem w sprawie w części skazującej oraz opłatą, z uwagi na to, iż pracuje i osiąga dochody – sąd obciążył.